

TRADING CONCEPT ตอน การลงทุนแบบดันโด (ตอนจบ)

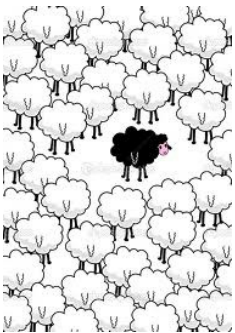
มาถึงตอนขมวดปม เข้าสู่หัวใจสำคัญของหลักการลงทุนแบบดันโด ที่กล่าวกันว่าเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ แต่ให้ผลตอบแทนสูง กันนะครับ ฉบับที่แล้ว ผมได้เล่าถึงคอนเซ็ปและแนวคิดพร้อมตัวอย่างประกอบของหลักการลงทุนจากดินแดนภารตะสไตร์นี้ไปแล้ว หากใครพลาดก็รีบกลับไปหาอ่านกันก่อนนะครับ ส่วนหัวใจ 9 ข้อของการลงทุนแบบดันโด มีดังนี้ครับ

1. เป็นธุรกิจที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว

ไม่ใช่ว่าธุรกิจที่กำลังจะหรือเพิ่งดำเนินการนั้นไม่ดีนะครับ แต่ในทัศนะของการลงทุนแบบดันโด นั้น เน้นที่ความเสี่ยงต่ำ จึงเน้นเลือกหุ้นของบริษัทที่มีการดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว มีนโยบายในการดำเนินธุรกิจที่ชัดเจน เพื่อที่เราจะมีข้อมูลเพียงพอที่จะมาวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ได้

2. เป็นธุรกิจที่เรียบง่าย

วิธีแห่งดันโดนั้น ไม่เน้นความซับซ้อนหรือความพิสดารของธุรกิจ แต่จะมองหาธุรกิจที่มีลักษณะที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน ค่อยเป็นค่อยไป ธุรกิจจึงมีการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวน้อยน้อย ซึ่งตรงนี้จะช่วยให้นักลงทุนสามารถ วิเคราะห์ข้อมูลในอดีต (ผลการดำเนินการหรืองบการเงินต่างๆ) และคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตได้ไม่ยาก

**3. เป็นธุรกิจที่มีปัญหาในอุตสาหกรรมซึ่งกำลังอยู่ในภาวะยากลำบาก**

ข้อนี้จะเป็นการสวนทางกับความรู้สึกของนักลงทุนทั่วไป ในภาวะที่อุตสาหกรรมนั้นกำลังแย่แต่ละบริษัทในอุตสาหกรรมนั้นกำลังมีปัญหา สัญชาตญาณของเราจะบอกเราว่า ห่างๆไว้ดีกว่า นักลงทุนส่วนใหญ่จะตื่นกลัว

แต่ในแนวคิดแบบดันโดนั้น ถือเป็นโอกาสดีที่จะเข้าไปค้นหาของดีราคาถูก เพราะเมื่อวิกฤตนั้นผ่านไป ธุรกิจนั้นกลับมาสดใสน่าสนใจอีกครั้ง โมนิช พาโบริ ยังได้ยกคำกล่าวของวอร์เรน บัฟเฟตต์ ที่ว่า “จงกลัวในขณะที่คนอื่นกำลังโลภ และจงโลภเมื่อคนอื่นกำลังกลัว”

4. เป็นธุรกิจที่มีความได้เปรียบเชิงแข่งขันอันยั่งยืน

ชาวดันโดจะมองหาธุรกิจที่มีการบริหารจัดการที่ดี มีการลงมือปฏิบัติที่ยอดเยี่ยม ทำให้มีต้นทุนต่ำ อีกทั้งยังมีแบรนด์ที่

แข็งแกร่งเหนือกว่าคู่แข่ง อย่างไรก็ตาม คงเป็นการยากที่ธุรกิจจะมีความได้เปรียบเชิงแข่งขันแบบถาวรตลอดไป ดังนั้นตัวธุรกิจก็ต้องมีการปรับตัว และนักลงทุนก็ต้องคอยติดตามครับ

5. เดิมพันน้อยอย่าง แต่เดิมพันหนักๆ

ถ้าเป็นมวยต้องบอกว่าไม่แยบให้เสียเวลาครับ ออกหมัดแต่ละครั้งต้องหวังน็อค แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าให้ทุ่มซื้อตัวเดียวหมดพอร์ตทุกครั้งนะครับ คำว่า

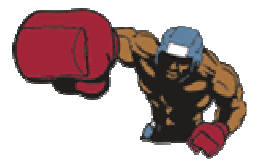
เดิมพันหนักนั้น จะหนักแค่ไหน ต้องขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนนั้น โดยโมนิช พาโบริ แนะนำให้ใช้ Kelly Formula ในการหาจำนวนเงินลงทุน โดยคิดจาก

= [โอกาสสำเร็จ*กำไรที่จะได้ - โอกาสขาดทุน*ขาดทุนที่จะเสีย] / กำไรสูงสุดที่เป็นไปได้

เช่น ถ้าเดิมพันทอดลูกเต๋าหนึ่งลูก หากออกเลข 1 หรือ 2 จะได้ 10 บาท ออกเลขอื่นเสีย 2 บาท จะได้

Kelly Formula = $\frac{(2/6) \cdot 10 - (4/6) \cdot 2}{10} = 0.20$

แสดงว่าเราควรนำเงิน 20% ของพอร์ตมาลงทุนครั้งนี้

**6. มองหาโอกาสทำอาร์บิทราจ**

อาร์บิทราจ คือการหากำไรจากส่วนต่างราคาของสินค้าเดียวกันหรือคล้ายกันที่มีราคาต่างกัน เช่น หากเราพบร้านทอง 2 ร้าน โดยร้านแรก ตั้งราคาซื้อขายไว้บาทละ 22,500 บาท และร้านที่สองตั้งราคาซื้อขายไว้ที่บาทละ 23,000 บาท สิ่งที่เราจะทำก็คือ นำเงิน 22,500 บาท ไปซื้อทองที่ร้านแรก และนำทองที่ได้ไปขายในราคา 23,000 บาท ในร้านที่สอง จะได้กำไร 500 บาท พอได้เงินแล้ว ก็นำกลับมาซื้อทองที่ร้านแรกใหม่ ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ !!! อย่างไรก็ตามหากเราทำเช่นนี้ ในที่สุดร้านทองทั้งสองก็ปรับราคามาเท่ากันเอง จึงสรุปได้ว่าโอกาสในการทำอาร์บิทราจนั้น เหมือนการที่เราพบเงินตกอยู่ เป็นโอกาสที่เกิดขึ้นบ่อย และคนที่พบก่อนจะเข้าไปหาประโยชน์ ดังนั้นเมื่อเกิดแล้วไม่นาน โอกาสนั้นจะหายไป



นักลงทุนแบบต้นโดจะค้นหาธุรกิจที่มีกำไรส่วนต่างตรงนี้ แต่จะเพิ่มเติม จุดที่ว่าธุรกิจมีความได้เปรียบเชิงแข่งขันกับคู่แข่งด้วย ดังนั้น เมื่อนักลงทุนแบบต้นโดพบและมาแสวงหากำไรแล้ว กว่าธุรกิจคู่แข่งจะปรับตัวได้ จนส่วนต่างราคาหมดไป จะกินระยะเวลาพอสมควร ทำให้นักลงทุนแบบต้นโดรับกำไรไปมากพอแล้ว

7. หาส่วนเผื่อความปลอดภัย

นักลงทุนแบบต้นโด จะรอคอยอย่างอดทนเพื่อรอจังหวะในการเข้าซื้อเมื่อธุรกิจมีราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงอย่างมาก (ส่วนต่างนี้เรียกว่า Margin of Safety โดยนักลงทุนแบบต้นโดจะหาธุรกิจที่มี Margin of Safety สูง) โดยในเรื่องนี้ เบนจามิน เกรแฮม เคยกล่าวไว้ว่า “Margin of Safety มีหน้าที่ทำให้การคาดการณ์อนาคตอย่างแม่นยำเป็นเรื่องไม่จำเป็น” แนวคิดนี้หากสังเกตให้ดีจะพบว่า นักลงทุนชื่อดังหลายๆท่าน ก็ให้ความสำคัญกับจุดนี้คือ การจำกัดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด และการขยายผลตอบแทนให้มากที่สุด ผ่านการรอคอยอย่างอดทน

8. ลงทุนในธุรกิจที่มีความเสี่ยงต่ำ แต่มีความไม่แน่นอนสูง

เช่น ในอุตสาหกรรมที่อนาคตยังไม่แน่นอน แต่หากมีต้นทุนต่ำ ธุรกิจก็อยู่รอด แต่ถ้ากลับมารุ่งเรืองธุรกิจจะสร้างกำไรอย่างงดงามเหมือนวลีที่เคยกล่าวไว้ว่า “ออกหัวผมได้เงิน ออกก้อยผมเสียเงินนิดหน่อย”



9. ลงทุนในพวกลอกเลียนแบบ ไม่ใช่พวกสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

เช่น กันนะครับ ใช้ว่าการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ไม่ได้ แต่วิธี

แห่งต้นโดเน้นเน้นที่ความเสี่ยงต่ำ ดังนั้นสิ่งสร้างสรรค์ใหม่ๆ อาจมีความเสี่ยงสูงเกินไป จึงเลือกสนใจเฉพาะธุรกิจที่มีอยู่แล้วมากกว่า โดยอาจมีการลอกเลียนแบบโดยการก๊อปปี้ธุรกิจที่มีอยู่แล้วและมาคิดต่อยอดออกไป ดังนั้นวิถีของต้นโดจึงเป็นการหาธุรกิจที่มีผู้บริหารเก่งกาจ ที่สามารถนำแนวคิดจากหลายๆที่มาต่อยอด

โมนิซ พาใบร เพิ่มเติมอีกเล็กน้อยถึงเทคนิคการขาย โดยยกตัวอย่างความสำคัญของจังหวะขาย จากวรรณกรรม “มหาภารตยุทธ์” ตระกูลการพและปาณฑพ รบกัน ฝ่ายการพใช้กลศึกชื่อ “กลจักรพยุหะ” ฆ่าฟันฝ่ายปาณฑพไปมาก แม้ทัพคนหนึ่งชื่อ อภิมันยู ลูกชายของอรชุนเป็นฮีโร่ อาสาเข้าตี เพราะตอนอยู่ในครรภ์มารดา เคยได้ฟังวิธีตีค่ายกลนี้จากพระกฤษณะ ผลปรากฏว่า อภิมันยู ตีฝ่าเข้าไปในค่ายกลได้อย่างงดงาม แต่ทว่าตอนทีบิตาเล่่ววิธีตีออกนั้น มารดาเกิดหลับไป อภิมันยูที่อยู่ในครรภ์จึงไม่ได้ยินและไม่รู้วิธีตีออก สุดท้ายฮีโร่จึงต้องตายในค่ายกล...



แผนการขายตามแนวของต้นโด เป็นดังนี้

1. แม้ระยะสั้น ธุรกิจจะได้รับผลกระทบทางลบ แต่ก็ไม่ควรรีบขาย ควรให้เวลาธุรกิจปรับตัว อย่างน้อย 2-3 ปี
2. ขายเมื่อ ราคาอยู่สูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงที่เราคำนวณได้ และไม่ควรรายขาดทุน ถ้าไม่จำเป็น

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ •

คำคมเขียนหุ่น



เบนจามิน เกรแฮม (Benjamin Graham)

“จงเลือกซื้อหุ้น ด้วยวิธีเดียวกับการเลือกซื้อของชำ, อย่าซื้อด้วยวิธีเลือกซื้อน้ำหอม”

"If you are shopping for common stocks, choose them the way you would buy groceries, not the way you would buy perfume"